בבית הוא טהור הוא: וכי יהיה בקרחת או בגבחת
נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או
בגבחתו: וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה
אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור
בשר: איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו
הכהן בראשו נגעו: והצרוע אשר בו הנגע
בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע ועל שפם
יעטה וטמא טמא יקרא: כל ימי אשר הנגע
בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה
מושבו: והבגד כי יהיה בו נגע צרעת
בבגד צמר או בבגד פשתים: או בשתי או בערב
לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור
והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור
או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת
הוא והראה את הכהן: וראה הכהן את הנגע
והסגיר את הנגע שבעת ימים: וראה את הנגע
ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי
או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור
למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא:
ושרף את הבגד או את השתי או את הערב
בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר
יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש
תשרף: ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע
בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור: וצוה
הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת

עוד בשר אדם
כי יהיה בעור וגו' אמר אמר
שמטמין ביום מראות
ובחן משמ שבועות ולא
סמיכה ערעת האמו בטהין
ומכה שהוא עדון משמע
אחד ולא סמיכה טקין של
מקום שער שחור ומטמין
במראה מראות: בראשו נגע
אין לא אלא מקום נ' מכן
לרבות שאר המטמא: ל
טמא יטמאנו לרבות את סלק
על מלון הוא אומר בבריו יהין
מרוחים וגו' פרומים דרועים:
פרוע ויגדל פרע ועל שפם
יעטה מלמל שפם שער
השפתים גרמן מעל: וטמא
טמא יקרא משמיע שהוא
טמא ויפרשו מאמן בדרשנ
שלא יהין טמאים יושבים
עמן ואמרו רבותינו מ"ד
שהתנה משאר טמאים לישב
בדד הוא הכרל בלשון הרע בכל זה נקבלין אל
בין איש לאשתו בין איש
לרעהו אף הוא יבדל מחוץ
למחנה חוץ לשלש מחנות
למחנה שכינה ולעזרה של משמש
אם של עזרה: או בעזרה
שלא ששה בו מלאכה: ירקרק
ירוק שבירוקין אדמדם אדום
שבאדומים: צרעת ממארת
לשון סילון ומאור פוייעטש
מעל ומדרשו אף בן מאירה
שלא תהא מאיר בעזרה או
בפשתים של עזרה או של
משתים זהו מעטו ומדרשו
יכול יבא בגדי כהנים ומעני
משתן וישרפם עמן הלהיא
באש תשרף אינה נכנסה
דבר אחר עליה אם כן מה

הלא בעזרה או בפשתים להוציא
את האומריות שבן שה ן
מאין אחר אומריות לשון
שפה כמו אומרים: אתאשר
בו הנגע יכול מקום הנגע מלמד
הלא אשר בו הנגע יכול
כל הבגד כלו יטען כמנהג מעלו
הנגע הרי כבר יכבס אין הבגד
עמו: אחרי הכבס לשון
השמות לא הסר הנגע
אחר עינן לא סמה מראיתן

ויאמר לו לך
לשלום וילך
מאתו כברת
הארץ:
חסלת

עדיד מעשה אחת: והסגרתו שבעת
לא על מסים שראיתיהו מה טעם
נסים ששנו לשון: ראוי המקרא
מחובר אל סמוך: ם חדה לן: וכי מטמא
משומש מאן לשון מאשר: וקפתיון
ומשחיה לן מסו מסמנים שנעשה
ונתעשה הארץ: ומוסרות הטומים
ראו ודשנו: עלה עשן מאמן כ ן
רבי הסעם יעמו עשן מסחרין
ן עלה עשן מאמן: והולל לשון
חרון אף: נוגע ניחר ומעלה הבל:

הטמא דקדן: ומן הטמא מגבות
הרמה חוטרין אוזן מסרה ומ
לעטר חטרת לשון זעטר שמה
שמהכשרים הטמאים בעבים
על ידי הטמאים כמו ומשורחים
האומר ב' אמנ מוסמה שהם
ומרשת הדן הטהרים
ומשמרין עגלה ריחה: ומגבה
עמו שלא תאמר ומחשך היה שרוי
אל יתנגד לקום מן הטמאים
ומאמרן טמא ומרשו לעבו